

OBRACHOWANIE (4) sb n

Oba o oraz oba a jasne; -e z tekstów nie oznaczających -é.

sg N obrachowani(e) (1). ◇ G obrachowanią (1). ◇ L obrachowaniu (2).

Sł stp brak, Cn s.v. łączny do obrachowania, Linde brak.

I. Rzeczownik od „obrachować”; ustalenie ilości lub wartości czegoś [czego] (3) : Gdy co przedaź miełczáninowi twemu/ ábo też kupiż od niego/ nie zámączay áni ciąfz bráthá twego/ ále według náliczenia lat/ od Miłóściwego látá/ kupiż od niego/ y według obráchowánia vżytkow przeda tobie [*et iuxta supputationem frugum vendet tibi*] *Leop Lev* 25/15; [zapłaciłem według społecznego obrachowania Fl. 5 *InwBiskWłocł* 1582/60].

a. *O czasie* (2) : O których tegodni obráchowánium [...] wiele ludzi vczonych dofyc piáło *CzechRozm* 170, 170.

II. Rzeczownik od „obrachować się”; rozliczenie się; przyn (1) :

Wyrażenie: »dzienne z sumnieniem obrachowanie« (1): Pięc rzeczy w łobie zawiera Dżienne z fwym sumnieniem obráchowánie. Naprzód podziękowanie zá bobrodzieyftwá [!] Boże *LatHar* 69.

Synonimy: **I.** obliczenie, policzenie, porachowanie.

Cf **OBRACHOWAĆ, OBRACHOWAĆ SIĘ**